

Παμψον, Κερκυρ. ἔργ. ἀνέκδ.
N. ΞΑΝΘΟΜ. 7 σ. 464

Στασινός
(Θερίας)

« αὐτὴ ἡμέρα γ' τοῦ Παννίου μηνός..... Θερίας
στασινός αὐτοῦ τὸν ναύτακτον ἐνταξόμενον τῇ σήμεραν
ἐν τῇ ναυαύσῃ εὐδῆσ' ὡς αὐτὸν ἀπολόγησεν ὅτι ἐσσεύη ἤλθεν
ναὶ ἄνρι τὸν μοναχὸν σέου ἵστειν ἐν τῷ σσηήτειν σου
ὥστε κ^{ον} ἀναντία μεταξὺ τοταρίου οὐσίον τὸν ἔργαν
ματὰ πόρην ἀνωόνιον στασινόν διὰ ναὶ λάβη κατ' ἐμείνης
ἀσπρα δεσχίδια ἐναξίόσια δα' ἐγγη^{ειν} οὐτοῦ τὸν ἐγγυήθη εἰς
τὸν ναύτακτον ὡς λέγει αὐτός, καί ἐσσεύη τώρα ἐμείνης δεσ-
τυχέ, καὶ ὁ ἀνωθέν κ^{ος} Θερίας δέξει ναὶ τὸ γυρῆν με' τὴν δικασ-
οσύνην ἀγάνωντας τὰς ἡρώδων δύο χιλιάδας τὰ ἀσπρα καὶ ἐτακόμε

1) = Κερκυρας

τὸ ἦτι. εἶπω θύαν ἀρεθὴ ἀπὸ τοῦ ἀναθεῖν νοεῖ μοναχῶ
 τόσο ἀπὸ ἀμεσγία, ἀπὸ δαίδη, ἀπὸ σπονδαὶ καὶ τὰν ἔπτερον δαί
 τῶν παρόντος... ἀφαιρᾷ... ἐν τῇ μόνῃ τῆς ὑπογραφίας θ^κ τῆς
 διαφνηστότητας ἐν ταῖς ἀθήναις.....»